

Sygn. akt *XVI GC 663/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Dzierżko

Protokolant: sekretarz sądowy Wojciech Napierkowski

po rozpoznaniu 19 stycznia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa *M. N. (1)*

przeciwko (...) *spółce akcyjnej w W.*

o uchylenie ewentualnie stwierdzenie nieważności uchwały

I. oddala powództwo w całości;

II. ustala, że powód *M. N. (1)* ponosi koszty procesu w całości, szczegółowe ich rozliczenie pozostawiając referendarzowi sądowemu;

III. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie od powoda trzykrotności opłaty sądowej od pozwu.

SSO Beata Dzierżko

Sygn. akt *XVI GC 663/13*

UZASADNIENIE

Pozwem z 26 lipca 2013 r. (data prezentaty) *M. N. (1)* wniósł o uchylenie uchwał Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. z 26 czerwca 2013r. o numerach: (...) w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania Zarządu z działalności spółki za rok 2012, nr (...) w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2012 oraz nr (...) w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania Rady Nadzorczej za rok 2012, a także wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że zaskarżone uchwały są sprzeczne z dobrymi obyczajami, zostały powzięte z pokrzywdzeniem mniejszościowych akcjonariuszy, nie przestrzegają reguł uczciwości kupieckiej przy prowadzeniu działalności gospodarczej i pozostają w sprzeczności z powziętymi uchwałami w sprawie pokrycia straty z lat minionych. Nadto, zdaniem powoda doszło do naruszenia praw mniejszościowych akcjonariuszy, do udziału w podziale zysku, z uwagi na brak wypłat jakiegokolwiek dywidendy.

Postanowieniem z 8 kwietnia 2014 r. tut. Sąd umorzył postępowanie w części, tj. w zakresie żądania uchylenia uchwał nr (...) oraz nr (...) Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) spółki (...) z 26 czerwca 2013 roku, z uwagi na częściowe cofnięcie powództwa przez *M. N. (1)* pismem z 18 marca 2014 r.

W odpowiedzi na pozew (...) spółka akcyjna w W., wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana wskazała, że sprawozdanie finansowe za 2012 rok zostało sporządzone zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o rachunkowości oraz że zbałał je biegły rewident. Nadto, zdaniem pozwanej M. N. (1) nie wskazał, jaki dobry obyczaj został naruszony, nie wykazał pokrzywdzenia akcjonariuszy oraz nie uzasadnił naruszenia zaskarżoną uchwałą reguł uczciwości kupieckiej. Odnosząc się do zarzutu sprzeczności zaskarżonej uchwały z uchwałami w sprawie pokrycia straty z lat ubiegłych pozwana podniosła, że korekta błędów popełnionych w ubiegłych latach możliwa była jedynie w księgach bieżącego roku obrotowego, w którym je stwierdzono.

Nadto, w toku rozprawy z 30 października 2014 r. pełnomocnik pozwanej wniósł o zasądzenie od powoda trzykrotności kosztów procesu w zakresie opłaty od pozwu wobec oczywistej bezzasadności powództwa.

Pismem z 13 listopada 2014 r. (data prezentaty) M. N. rozszerzył żądanie pozwu poprzez dodanie roszczenia ewentualnego o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. (dalej: spółka (...)) prowadzi działalność w zakresie zagospodarowania, kupna i sprzedaży nieruchomości na własny rachunek, zarządzania nieruchomościami mieszkalnymi i niemieszkalnymi, działalności agencji obsługi nieruchomości, wykonywania robót ogólnobudowlanych związanych z wznoszeniem budynków, pozostałego pośrednictwa finansowego, doradztwa oraz zarządzania i kierowania w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej (bezsporne).

Kapitał zakładowy spółki (...) wynosi (...) zł i dzieli się na (...) akcji, po (...) zł każda. M. N. (1) jest jednym z mniejszościowych akcjonariuszy tej spółki. M. M., prezes zarządu spółki, posiada (...) akcji, tj. (...) kapitału zakładowego. Z kolei J. E., prokurent spółki, posiada (...)akcje stanowiące (...) kapitału zakładowego. Kolejne (...) akcji (...) jest w posiadaniu spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (dawniej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością), której prezesem zarządu jest J. E. (bezsporne, strona księgi akcyjnej, k. 7).

W dniu 26 czerwca 2013 r. odbyło się Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy spółki (...), na którym na wniosek Rady Nadzorczej podjęto uchwałę nr (...) w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2012. Na zatwierdzone sprawozdanie finansowe składały się: bilans spółki za rok obrotowy 2012 wykazujący po stronie aktywów i pasywów sumy bilansowe w wysokości (...) zł, rachunek zysków i strat wykazujący stratę netto za rok obrotowy 2012 w kwocie (...) zł, sprawozdanie z przepływu środków pieniężnych wykazujące zmianę stanu środków pieniężnych netto w ciągu roku obrotowego 2012 poprzez zwiększenie o kwotę (...) zł oraz informacja dodatkowa za rok 2012. Uchwała została powzięta w głosowaniu jawnym, przy czym ważne głosy oddano z (...)akcji imiennych zwykłych serii (...), (...),(...), (...)i (...), co stanowi (...) kapitału zakładowego, w tym (...)głosów „za”, 100 głosów „przeciw” i 354 głosów „wstrzymujących się”. M. N. (1), który głosował przeciw uchwale zgłosił sprzeciw i zażądał jego zaprotokołowania. Na przedmiotowym Zgromadzeniu podjęto także m. in. uchwały w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności spółki za rok 2012 (nr (...)), w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania Rady Nadzorczej za rok 2012 (nr (...)), w sprawie pokrycia straty za rok 2012 (nr (...)) (bezsporne; protokół (...) z 26.06.2013 r., k. 9-20; sprawozdanie zarządu za 2012r., k. 22-25; sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 2012, k. 48).

W uchwale nr (...) postanowiono, że strata netto za rok 2012 w kwocie (...) zł zostanie pokryta z zysku roku przyszłego. Do uchwały nie zgłoszono sprzeciwów (bezsporne; protokół zgromadzenia z 26.06.2013 r., k. 9-20).

W 2012 roku spółka dokonała sprzedaży nieruchomości na kwotę (...), uzyskując przychód wynoszący (...) zł, co w zestawieniu z wartością księgową budowli wynoszącą (...) zł dało stratę w wysokości (...) zł. Wartość lokali sprzedanych i opłaconych w roku 2012 wyniosła (...) zł, zaś koszt od lokali wykazanych jako przychód wyniósł (...) zł, co dało wynik

sprzedaży (...) zł (wyjaśnienia do bilansu na 31.12.2012r., k. 42, 46, 47; zestawienia księgowe, k. 145-150; opinia biegłego sądowego J. M., k. 490-498).

W sprawozdaniu finansowym z 2010r. w pozycji „wyniki lat ubiegłych” skorygowano błąd popełniony w latach 1999-2002, wynikający z nierozpoznania przychodu w momencie dokonywania sprzedaży nieruchomości na kwotę (...) zł oraz nierozliczenia budowy nieruchomości i nieujawnienia części nieruchomości do sprzedaży na kwotę (...) zł, co dało łączną kwotę rzędu (...) zł. Ujawnienie błędu nastąpiło po przeprowadzeniu inwentaryzacji sporządzonej na dzień 31 grudnia 2010. Jednakże, z uwagi na zatwierdzenie sprawozdań finansowych z lat wcześniejszych, błąd został wprowadzony do ksiąg rachunkowych, poprzez korektę wyniku lat poprzednich, w roku ujawnienia, odnosząc się do kapitału własnego jako zysk z ubiegłych lat. W sprawozdaniu po uwzględnieniu zysku z lat ubiegłych (ww. (...) zł) oraz straty za rok 2010 w wysokości (...) zł i straty za rok 2011 rzędu (...) zł zysk z lat ubiegłych na dzień 31 grudnia 2012 r. wynosił (...) zł (sprawozdanie finansowe za 2010r., k. 26-28, 30; raport z badania sprawozdania finansowego za 2010r., k. 29, wyjaśnienia do bilansu na 31.12.2010r., k. 31; bilans na 31.12.2011r., k. 32-34; bilans na dzień 31.12.2012r., k. 37-39; wyjaśnienia do bilansu na 31.12.2012r., k. 42, 47; opinia biegłego sądowego J. M., k. 490-498, zeznania świadka R. D., k. 290; uchwała nr (...), k. 753).

Uchwałą nr (...) z 27 lipca 2011r. Zwyczajne Walne Zgromadzenie (...) S. A. zdecydowało, że strata netto za rok 2010 w kwocie (-) (...) zł zostanie pokryta z zysków z lat przyszłych (fragment protokołu (...) z 27.07.2011r., k. 35-36). Na podstawie uchwały nr (...) Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) S.A. z 27 czerwca 2012r. strata netto za rok 2011 w kwocie (...) zł miała zostać pokryta z zysku z roku przyszłego. Natomiast uchwałą nr (...) (...) z 27 czerwca 2012r. zysk netto z lat ubiegłych w kwocie (+) (...) zł przeznaczono na kapitał zapasowy (fragmenty protokołu ZWZ z 27.06.2012r., k. 40-41, 43-44, zarządzenie, k. 45).

Bezspornym było, że do 2012r. M. N. jako akcjonariusz głosował na Walnych Zgromadzeniach za zatwierdzeniem kolejnych sprawozdań finansowych aż do sprawozdania za 2010r. włącznie (protokoły ZWZA, k. 252-262). Ponadto jako członek Rady Nadzorczej (...) S.A. głosował za rekomendowaniem przez Radę Walnemu Zgromadzeniu zatwierdzenia sprawozdań finansowych za 1998r., 1999r. i 2000r. (protokół z posiedzenia RN z 5.03.1999r., k. 263-266; protokół z posiedzenia RN z 22.09.2000r., k. 267-274; protokół z posiedzenia RN z 27.06.2001r., k. 275-281).

Uchwałą nr (...) Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy (...) S.A. z 5 marca 1999r. zdecydowało o wypłacie dywidendy z przeznaczeniem jej na opłacenie akcji serii (...), których emisja została uchwalona przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy w dniu 17 grudnia 1998r. (wyciąg z protokołu ZWZA z 5.03.1999r., k. 429-431).

M. N. (1) wystąpił z pozwem przeciwko M. M., (...) S. A. o zapłatę odszkodowania w wysokości (...) zł za szkodę wyrządzoną z winy pozwanych, wynikającą z wadliwego prowadzenia spraw pozwanej spółki (kopia pozwu, k. 321-325).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Nadto ustalenia faktyczne zostały poczynione w oparciu o zeznania świadka R. D., które Sąd uznał za logiczne i spójne z zebrany materiał dowodowy, jak również opinię wraz z opinią uzupełniającą biegłego J. M., której kompetencji nie budziły wątpliwości, a przedstawioną przez biegłego analizę Sąd ocenił co do zasady jako rzetelną oraz jasną i wyczerpującą. Zarzuty powoda do wydanej opinii, nawet uzasadnione, nie miały ostatecznie wpływu na wnioski końcowe opinii.

Nieprzydatna dla dokonania oceny ustalonego stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do wydania rozstrzygnięcia okazała się opinia biegłego S. W. (k. 345- 397). Biegły ograniczył się bowiem w niej do przytoczenia fragmentów akt sprawy i przedstawionych przez powoda dokumentów bez dokonania analizy zgromadzonego materiału dowodowego z odwołaniem się do posiadanej przez niego wiedzy, nie wyjaśnił także sposobu dojścia do poczynionych wniosków.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia okazały się umowy pisemne i w formie aktów notarialnych oraz dokumenty finansowe dotyczące innych podmiotów, złożone przez strony, a ponadto wybiórczo przedstawione przez powoda

fragmenty dokumentów finansowych pozwanej albowiem nie wykazano, czy i jakie znaczenie miały w kontekście przesłanek uchylenia uchwały dotyczącej zatwierdzenia sprawozdania finansowego za 2012r.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 422 k.s.h. uchwała walnego zgromadzenia sprzeczna ze statutem bądź dobrymi obyczajami i godząca w interes spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie akcjonariusza może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia przysługuje m.in. akcjonariuszowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Nadto, stosownie do treści art. 424 § 1 k.s.h., powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia należy wnieść w terminie miesiąca od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż w terminie sześciu miesięcy od dnia powzięcia uchwały.

M. N. (1), wnosząc pozew z 26 lipca 2013 r. (data prezentaty) zachował miesięczny termin do zaskarżenia uchwały z 26 czerwca 2013 r., posiadając zarazem legitymację czynną do wytoczenia powództwa stosownie do dyspozycji art. 422 § 2 pkt 2 k.s.h., ponieważ jako akcjonariusz pozwanej spółki głosował przeciwko podjęciu ww. uchwały, składając przy tym sprzeciw przeciwko jej podjęciu, co znalazło odzwierciedlenie w protokole.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy zaistniały ustawowe przesłanki uchylenia uchwały nr (...) w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2012.

Podstawą uchylenia uchwały jest łączne spełnienie przesłanek wskazanych w art. 422 § 1 k.s.h. Sprzeczność zaskarżonej uchwały ze statutem lub z dobrymi obyczajami nie stanowi samodzielnie wystarczającej podstawy dla przyjęcia jej wadliwości. W obydwu przypadkach konieczne jest wykazanie także łącznie naruszenia interesu spółki lub zamiaru pokrzywdzenia akcjonariusza.

Jak zostało wskazane powyżej powód dowodził, że zaskarżona uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami, została powzięta z pokrzywdzeniem mniejszościowych akcjonariuszy.

Sprzeczność z dobrymi obyczajami jest generalną klauzulą o charakterze ocennym. Należy podzielić stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w wyroku z 16 października 2008 r., sygn. akt III CSK 100/08, w którym wyjaśniono, że dobre obyczaje w rozumieniu art. 422 § 1 k.s.h. to ogólne reguły uczciwości kupieckiej, pojawiające się w związku z prowadzeniem działalności handlowej przez przedsiębiorców. Przyjmuje się także, że dobre obyczaje można wiązać z tzw. dobrymi praktykami. Oznacza to, iż pewne zachowania wprawdzie mieszczą się w granicach prawa, ale pomimo tego należy je ocenić jako wykraczające poza dobre obyczaje, wobec uznania ich za nieetyczne i nieuwzględniające różnych interesów obecnych w spółce.

Przesłanką wzruszalności uchwały jest również jej podjęcie w celu pokrzywdzenia akcjonariusza, co wiąże się z osłabieniem jego sytuacji w spółce. Może to wynikać z negatywnego wpływu uchwały na udziałową lub osobistą sytuację akcjonariusza, w tym powodować zmniejszenie jego uprawnień lub zwiększenie obowiązków w spółce. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że każdy akcjonariusz musi liczyć się z uwarunkowaniami swojej inwestycji wynikającymi m.in. z potrzeby zapewnienia stabilnego rozwoju spółki, wielkością swojego zaangażowania kapitałowego, strukturą akcjonariatu oraz płynnością rynku akcji spółki.

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy wskazać, że powód nie wykazał, aby zaskarżona uchwała była sprzeczna z dobrymi obyczajami i jednocześnie miała na celu pokrzywdzenie akcjonariusza.

Powód nie przedstawił dowodów, które potwierdziłyby jego twierdzenie, że zaskarżona uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i godzi w interes spółki lub ma na celu pokrzywdzenie jego interesu jako akcjonariusza. Przede wszystkim trudno uznać, aby powód wyjaśnił, na czym polegało naruszenie dobrych obyczajów zaskarżoną uchwałą. Uzasadnienie strony powodowej sprowadzało się do twierdzenia, że działania większościowych akcjonariuszy

zmierzają do dalszego blokowania wypłaty dywidendy. Podnoszone przez niego twierdzenia nie zostały udowodnione, powód ograniczył się do samego ich powołania.

Jednocześnie powód nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na to, że został pokrzywdzony jako akcjonariusz pozwanej spółki. W szczególności strona powodowa nie wykazała w jaki sposób zaskarżona uchwała mogła wpłynąć na prawa i obowiązki korporacyjne lub majątkowe akcjonariuszy oraz czy miała wpływ na wypłatę (czy też jej brak) dywidendy. W szczególności mając na uwadze, że kwestionowana przez powoda jako nieobjęta porządkiem obrad uchwała nr (...) w sprawie podziału zysku z lat ubiegłych w kwocie (...) zł i przeznaczenia go na kapitał zapasowy (co wyklucza przeznaczenie go na dywidendę) nie została uwzględniona przy sporządzaniu sprawozdania finansowego za 2012r., którego dotyczy zaskarżona uchwała i które jest przedmiotem krytyki powoda. W ocenie Sądu powód nie zdołał udowodnić braku zasadności odmowy wypłat dywidendy. Sam fakt ustalenia, że pozwana nieprawidłowo ujęła w sprawozdaniu poszczególne pozycje w strukturze kapitałów własnych nie przesądza jeszcze, iż powodowi należałaby się dywidenda za rok 2012. Niemniej jednak powód nie zgłosił wniosków dowodowych na tę okoliczność, w szczególności nie wnosił o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność tego, czy sytuacja finansowa pozwanej spółki pozwalała na wypłatę dywidendy, a brak decyzji w tym zakresie (w tym także w kontekście nieprawidłowego ujęcia zmian w kapitale własnym w związku z ujawnieniem błędu podstawowego) był nieuzasadniony.

Opinia biegłej J. M. wskazywała wprost, że sprawozdanie finansowe zostało sporządzone prawidłowo, zgodnie z obowiązującym stanem prawnym. Powód nie wykazał, żeby błąd podstawowy został ujawniony wcześniej niż w 2010 roku oraz nie przedstawił materiału dowodowego pozwalającego na jednoznaczne ustalenie, iż kwota błędu podstawowego została określona nieprawidłowo. Podnoszone zarzuty do opinii biegłej nie stanowiły podstawy do zakwestionowania prawdziwości twierdzenia pozwanej spółki o ujawnieniu błędu w 2010r. oraz jego wysokości. Rolą biegłej z zakresu rachunkowości nie było też dokonywanie rynkowej wyceny nieruchomości pozwanej spółki. Z opinii biegłej wynikało przy tym, jakie nieruchomości złożyły się na wartość nieruchomości wybudowanych w latach 1999-2002 w kwocie (...) zł. Powód nie wykazał, że wyliczenie to było nieprawidłowe. Nie ulega przy tym wątpliwości, że spółka prawidłowo (zgodnie z ustawą o rachunkowości) ujęła kwotę stwierdzonego błędu podstawowego jako zysk z lat poprzednich, a także opisała czego dotyczy ten błąd w informacji dodatkowej. Ujęcie błędu podstawowego stanowiło przede wszystkim operację księgową, mającą na celu skorygowanie błędów w sprawozdaniach finansowych z lat wcześniejszych, zapewniając przejrzystość i zgodność sprawozdania z zasadami rachunkowości. Sam sposób ujęcia zmiany w sprawozdaniu nie miał faktycznego, realnego znaczenia dla oceny sytuacji finansowej spółki w 2012r. skoro łączna wartość kapitałów własnych nie uległa zmianie niezależnie od tego, w jaki sposób spółka ujęła straty z lat 2011-2012 i wielkość niepodzielonego zysku z lat poprzednich. Podnoszone przez powoda wątpliwości w tym zakresie w związku z niezgodnym z uchwałami Walnych Zgromadzeń określeniem struktury kapitałów własnych, nie powodują, że sprawozdanie finansowe za 2012r. jest nierzetelne. Zestawienie zmian w kapitale własnym, jak wyjaśniła biegła, nie ma wpływu na bilans spółki i przedstawienie aktywów netto (wynik finansowy spółki). Biegła potwierdziła także prawidłowość ujęcia i wysokości kwoty (...) ze sprzedaży i likwidacji środków trwałych w pozycji budynki i budowle w 2012r.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że powód nie wykazał, iż zaskarżona uchwała miała na celu pokrzywdzenie akcjonariuszy lub godziła w interes spółki, jednocześnie naruszając dobre obyczaje. W związku z powyższym powództwo podlegało oddaleniu.

W związku z uznaniem bezzasadności pozwu w zakresie żądania uchylenia zaskarżonej uchwały Sąd, badając roszczenie ewentualne o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) oddalił powództwo z uwagi na jego zgłoszenie po upływie terminu do wniesienia takiego żądania. Zgodnie z art. 425 § 1 i 2 ksh osobom lub organom spółki wymienionym w art. 422 § 2 ksh przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia sprzecznej z ustawą. Prawo do wniesienia powództwa wygasa z upływem sześciu miesięcy od dnia, w którym uprawniony powziął wiadomość o uchwale, nie później jednak niż z upływem dwóch lat od dnia powzięcia uchwały. Mając na uwadze, że roszczenie ewentualne o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) zostało zgłoszone w piśmie z 13 listopada 2014 r., a o jej podjęciu strona powodowa dowiedziała się na

Zgromadzeniu Wspólników 26 czerwca 2013 r., należało uznać, iż w dacie wytoczenia powództwa prawo M. N. do jej zaskarżenia na podstawie art. 425 k.s.h. już wygasło (podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z 28 września 2011 r. sygn. akt I CSK 710/10). Mając powyższe na uwadze zbędne było odnoszenie się do podniesionych przez powoda zarzutów sprzeczności ww. uchwały z ustawą.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w punkcie II sentencji wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wyrażoną w art. 98 k.p.c., obciążając nimi w pełnym zakresie powoda, pozostawiając zarazem ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia trzykrotności wysokości kosztów sądowych w oparciu o art. 423 § 2 k.s.h., uznając (co wynika z powyższych rozważań), że powództwo nie było oczywiście bezzasadne. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż powyższy przepis ma zapobiegać tzw. pieniactwu akcjonariuszy. Tymczasem Sąd nie dopatrył się podstaw do stwierdzenia, że akcjonariusz składając przedmiotowy pozew nadużywa przysługującego mu prawa do zaskarżenia uchwał. Sąd uznał, że wystarczająco dotkliwe dla powoda było obciążenie go w związku z przegraną kosztami sądowymi i wynagrodzeniem pełnomocnika pozwanego.

Mając powyższe ustalenia na uwadze orzeczono jak w sentencji.

SSO Beata Dzierżko

ZARZĄDZENIE

(...)